

คำนำ

เอกสารหลักสูตรอบรมแบบ e-Training กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้สอนระดับมัธยมศึกษา เป็นหลักสูตรฝึกอบรมภายใต้โครงการพัฒนาหลักสูตรและพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาโดยยึดถือภารกิจและพื้นที่เป็นฐานด้วยระบบ TEPE Online โดยความร่วมมือของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการขององค์กร โดยพัฒนาองค์ความรู้ทักษะที่ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพ โดยใช้หลักสูตรและวิทยากรที่มีคุณภาพ เน้นการพัฒนาโดยการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ในทุกที่ทุกเวลา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหลักสูตรอบรมแบบ e-Training กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้สอนระดับมัธยมศึกษา จะสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เพื่อยังประโยชน์ต่อระบบการศึกษาของประเทศไทยต่อไป

สารบัญ

คำนำ	1
หลักสูตร “กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้สอนระดับมัธยมศึกษา”	3
รายละเอียดหลักสูตร	4
คำอธิบายรายวิชา	4
วัตถุประสงค์	4
สาระการอบรม	4
กิจกรรมการอบรม	4
สื่อประกอบการอบรม	5
การวัดผลและประเมินผลการอบรม	5
บรรณานุกรม	5
เค้าโครงเนื้อหา	7
ตอนที่ 1 หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	9
ตอนที่ 2 การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	14
ตอนที่ 3 การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด	21
ตอนที่ 4 การจัดการเรียนรู้ตามแนววรรณฐาน (Genre Based Approach)	25
ตอนที่ 5 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	34
ใบงานที่ 1	44
ใบงานที่ 2	47
ใบงานที่ 3	49
ใบงานที่ 4	52
ใบงานที่ 5	53

หลักสูตร

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้สอนระดับมัธยมศึกษา
รหัส TEPE-02109

ชื่อหลักสูตรรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้สอนระดับมัธยมศึกษา

ปรับปรุงเนื้อหาโดย

คณาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเนื้อหา

ดร.ปราโมทย์	ขจรภัย
นางสาวนวลน้อย	เจริญผล
นางสาวจุณศรี	แจบไธสง
ผศ.สุมาลี	ตั้งคณานุรักษ์

รายละเอียดหลักสูตร

คำอธิบายรายวิชา

สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เพื่อออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับตัวชี้วัด แนวคิด วิธีและเทคนิคการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ลำดับชั้นความคิดของ Barrett การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดตาม Barrett's taxonomy หลักการ วิธีและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ตามแนววรรณฐาน (Genre Based Approach) คุณค่าของการจัดการเรียนรู้ตามแนววรรณฐาน (Genre Based Approach) หลักการ การวัดและประเมินผลทักษะภาษาอังกฤษ วิธีการวิเคราะห์ตัวชี้วัดเพื่อออกแบบการวัด และประเมินผล และวิธีการใช้แบบประเมินเชิงคุณภาพ

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถ

1. สามารถวิเคราะห์สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เพื่อออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับตัวชี้วัด
2. อธิบายแนวคิด วิธีและเทคนิคการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
3. อธิบายลำดับชั้นความคิดของ Barrett
4. อธิบายการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดตาม Barrett's taxonomy
5. อธิบายหลักการ วิธีและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ตามแนววรรณฐาน(Genre Based Approach)
6. บอกคุณค่าของการจัดการเรียนรู้ตามแนววรรณฐาน (Genre Based Approach)
7. อธิบายหลักการ การวัดและประเมินผลทักษะภาษาอังกฤษ
8. อธิบายวิธีการวิเคราะห์ตัวชี้วัดเพื่อออกแบบการวัดและประเมินผล
9. อธิบายวิธีการใช้แบบประเมินเชิงคุณภาพ

สาระการอบรม

- ตอนที่ 1 หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 ตอนที่ 2 การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
 ตอนที่ 3 การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด
 ตอนที่ 4 การจัดการเรียนรู้ตามแนววรรณฐาน (Genre Based Approach)
 ตอนที่ 5 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

กิจกรรมการอบรม

1. ทำแบบทดสอบก่อนการอบรม
2. ศึกษาเนื้อหาสาระการอบรมจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์
3. ศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติมจากใบความรู้
4. สืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้
5. ทำใบงาน/กิจกรรมที่กำหนด
6. แสดงความคิดเห็นตามประเด็นที่สนใจ

7. แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เข้ารับการอบรมกับวิทยากรประจำหลักสูตร
8. ทำแบบทดสอบหลังการอบรม

สื่อประกอบการอบรม

1. บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์
2. ใบความรู้
3. วีดิทัศน์
4. แหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง
5. กระดานสนทนา (Web board)
6. ใบงาน
7. แบบทดสอบ

การวัดผลและประเมินผลการอบรม

วิธีการวัดผล

1. การทดสอบก่อนและหลังอบรม โดยผู้เข้ารับการอบรมจะต้องได้คะแนนการทดสอบหลังเรียนไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70
2. การเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ ส่งงานตามใบงานที่กำหนด เข้าร่วมกิจกรรมบนกระดานสนทนา

หลักสูตร TEPE-02109

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้สอนระดับมัธยมศึกษา

เค้าโครงเนื้อหา

ตอนที่ 1 หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

แนวคิด

1. ภาษาอังกฤษเป็นสื่อสารที่สำคัญ และจำเป็นต่อการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันที่ช่วยในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญต่อคนไทยอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการศึกษา อันจะมีผลต่อเนื่องไปจนถึงการประกอบอาชีพ และการติดต่อสื่อสารกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

2. ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง โดยการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจหลักสูตร สามารถวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดเพื่อออกแบบการเรียนรู้ให้สอดคล้อง

วัตถุประสงค์

1. วิเคราะห์สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เพื่อออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับตัวชี้วัด

ตอนที่ 2 การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

แนวคิด

ภาษาอังกฤษ เป็นวิชาทักษะจึงต้องฝึกฝนเพื่อให้เกิดความชำนาญ ดังนั้นในการสอนภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษามากที่สุดด้วย ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศให้บรรลุผลผู้สอนจะต้องศึกษาแนวคิด วิธีและเทคนิคการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษา ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทั้งฟัง พูด อ่าน เขียน และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์

1. อธิบายแนวคิด วิธีและเทคนิคการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

แนวคิด

ทักษะการคิด เป็นการวิเคราะห์ทักษะการคิดที่สัมพันธ์กับตัวชี้วัดในแต่ละตัว ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการคิดไปสู่การสร้างชิ้นงาน หรือภาระงานได้สอดคล้องตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด จุดหมายสำคัญของการศึกษาคือการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถทางการคิด ผู้สอนภาษาอังกฤษจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจหลักการพัฒนาความสามารถทางการคิด เพื่อให้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้นั้นบรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้

ความเข้าใจรรถลักษณะของเนื้อความต่าง ๆ จะทำให้การฟัง หรือการอ่านชัดเจนขึ้น การจับใจความสำคัญของเรื่องราว การหารายละเอียดของเรื่องราวทั้งการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ

เกี่ยวกับเนื้อความที่อ่าน จะทำได้ง่ายขึ้น เพราะคนฟังหรือคนอ่านมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แน่นอน และชัดเจน

วัตถุประสงค์

1. อธิบายลำดับชั้นความคิดของ Barrett
2. อธิบายการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดตาม Barrett's taxonomy

ตอนที่ 4 การจัดการเรียนรู้ตามแนววรรณฐาน (Genre Based Approach)

แนวคิด

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนววรรณฐาน (Genre Based Approach) เป็นแนวการสอนที่สามารถพัฒนาทักษะภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่านและการเขียน ผู้เรียนจะได้พัฒนาทั้งความคล่องแคล่วและความถูกต้องในการใช้ภาษาอันจะเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและเป็นพื้นฐานในการในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ

อรรถลักษณะแต่ละชนิดย่อมมีลักษณะโครงสร้างการดำเนินเนื้อความและลักษณะของภาษาในบริบทที่แตกต่างกัน ดังนั้นการเรียนรู้อรรถลักษณะจึงส่งผลโดยตรงต่อการอ่านและการเขียน กล่าวคือ ผู้อ่านจะมีความสามารถในการจับประเด็นของเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว เพราะทราบจุดมุ่งหมายในการสื่อความหมายของผู้เขียน ซึ่งผู้อ่านใช้สาระและการลำดับของเรื่องนั้นไปเป็นแนวทางในการเขียนรายงานให้ผู้อื่นอ่านได้อย่างถูกต้องด้วยตนเองต่อไป

วัตถุประสงค์

1. อธิบายหลักการ วิธีและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ตามแนววรรณฐาน(Genre Based Approach)
2. บอกคุณค่าของการจัดการเรียนรู้ตามแนววรรณฐาน(Genre Based Approach)

ตอนที่ 5 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

แนวคิด

ในการจัดการเรียนการสอนใด ๆ ก็ตาม การสอนกับการวัดประเมินผลมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันมาตั้งแต่ต้นจนอาจกล่าวได้ว่า เมื่อมีการสอนต้องมีการประเมินผลควบคู่ไปด้วยเสมอ เพียงแต่วิธีการวัดและการประเมินอาจเปลี่ยนรูปแบบไปตามยุคสมัย การประเมินเป็นส่วนที่สำคัญและจำเป็นของกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งมีความหมายมากกว่าการให้เป็นเกรดหรือคะแนนรวม แต่เป็นการหาคำตอบที่สร้างสรรค์ในทางบวกและให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เกี่ยวกับความก้าวหน้าของผู้เรียน เพื่อตรวจสอบว่าการสอนนั้นบรรลุเป้าหมายในระดับใด ผลจากการประเมินจํานำไปสู่การตัดสินใจ ที่มีผลต่อโรงเรียนในเชิงบริหารและการสร้างความเชื่อมั่นในสังคม การประเมินที่ดีส่วนหนึ่งต้องเป็นเสมือนเครื่องช่วยในการเรียน และอีกส่วนหนึ่งเป็นเสมือนเครื่องมือในการวัดและบ่งบอกถึงความสามารถของผู้เรียนตลอดหลักสูตรตามมาตรฐานการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลมีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ ถ้าครูผู้สอนเข้าใจหลักการจุดมุ่งหมายและวิธีการวัดและประเมินผลทางภาษาจะช่วยให้การพัฒนาทักษะภาษาและทักษะการคิดบรรลุผล

วัตถุประสงค์

1. อธิบายหลักการ การวัดและประเมินผลทักษะภาษาอังกฤษ
2. อธิบายวิธีการวิเคราะห์ตัวชี้วัดเพื่อกำหนดรูปแบบการวัดและประเมินผล
3. อธิบายวิธีการใช้แบบประเมินเชิงคุณภาพ

ตอนที่ 1 หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

- ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง – พูด – อ่าน – เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม
- ภาษาและวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ ความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม
- ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน
- ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเรื่องมีพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต. 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต. 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต. 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

การวิเคราะห์ตัวชี้วัด เพื่อออกแบบการจัดการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ (Standard)

มาตรฐานการเรียนรู้ หมายถึง ข้อกำหนด สิ่งที่คาดหวัง ว่านักเรียนต้องรู้และสามารถทำได้ ภายในเวลา 12 ปี มีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ

1. พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางด้านความรู้ ความคิด สติปัญญา
2. ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) คือ พฤติกรรมที่บ่งถึงความสามารถในการเรียนรู้ได้อย่างคล่องแคล่ว
3. จิตพิสัย (Affective Domain) คือ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ที่หลักสูตรกำหนดเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์

มาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละสาระมีจำนวนมาตรฐานไม่เท่ากัน ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจดังต่อไปนี้

สาระ ความหมายของมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communications)

มาตรฐาน ต 1.1 Interpretative Mode หมายถึง ผู้เรียนเข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 Interpersonal Mode หมายถึง ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 Presentational Mode หมายถึง ผู้เรียนนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดเห็น รวบรวม และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures)

มาตรฐาน ต 2.1 Nature of Language and Practices หมายถึง ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน 2.1 Concept of Culture and Products หมายถึง ผู้เรียนเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

สาระที่ 3 ภาษากับ ความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections)

มาตรฐาน ต 3.1 Reinforcement and Acquisition หมายถึง ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับ ความสัมพันธ์กับชุมชนโลก (Communities)

มาตรฐาน ต 4.1 Learning and Enrichment หมายถึง ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 Career หมายถึง ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด (Indicator)

ตัวชี้วัด คือ การระบุสิ่งที่ผู้เรียนต้องรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจง และมีความเป็นรูปธรรม นำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดผลประเมินผล เพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอน ครูจำเป็นต้องยึดทั้งมาตรฐานและตัวชี้วัด เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

การวิเคราะห์ตัวชี้วัดเพื่อออกแบบการจัดการเรียนรู้

ตัวอย่างการวิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communications)

มาตรฐานการเรียนรู้ ต 1.1 เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด : ต 1.1 ม. 1/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	ต 1.1 ม. 1/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน	คำสั่ง Look at it./Say it again./ คำขอร้อง Can/Could you help me please? ปฏิบัติตามคำแนะนำได้ You should...

จากมาตรฐาน ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สามารถนำไปวิเคราะห์เพื่อจัดการเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียนได้ดังตารางวิเคราะห์ตัวชี้วัด ดังนี้

ตารางวิเคราะห์ตัวชี้วัด

Indicators	Know (Cognitive Domain)	Do (Psychomotor Domain)			
		Listening	Reading	Speaking	Writing
1. ปฏิบัติตามคำ ขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และ คำอธิบายง่าย ๆ ที่ ฟังและอ่าน	- คำขอร้อง - คำแนะนำ - คำชี้แจง - คำอธิบาย	ฟังคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย แล้วปฏิบัติ ตาม	อ่านคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย แล้วปฏิบัติ ตาม	-	-
Affective Values (Affective Domain)	-				

สาระที่ 4 : ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐานการเรียนรู้ : ต. 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และโลก

ตัวชี้วัด : ม. 4 – 6/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง / สถานการณ์จำลอง ที่เกิดขึ้นใน

ห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และโลก

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4 - 6	ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง / สถานการณ์จำลอง ที่เกิดขึ้น ในห้องเรียนสถานศึกษา ชุมชน และสังคม	การใช้ภาษา สื่อสาร ในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลอง ที่เกิดขึ้น ในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

จากมาตรฐาน ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สามารถนำไปวิเคราะห์เพื่อจัดการเรียนรู้ ได้ดังตารางวิเคราะห์ตัวชี้วัด ดังนี้

ตารางวิเคราะห์ตัวชี้วัด

Indicators	Know (Cognitive Domain)	Do (Psychomotor Domain)			
		Listening	Reading	Speaking	Writing
ต. 4.1 ม. 4,5,6/1 ใช้ ภาษาสื่อสารใน สถานการณ์จริง/	ภาษาที่ใช้ สื่อสารใน สถานการณ์จริง			พูด สื่อสารใน สถานการณ์ จริง/	เขียน สื่อสารใน สถานการณ์จริง/ สถานการณ์

Indicators	Know (Cognitive Domain)	Do (Psychomotor Domain)			
		Listening	Reading	Speaking	Writing
สถานการณ์ จำลองที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียน สถานศึกษาชุมชน และ สังคม	จำลองที่เกิดขึ้น ในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และ สังคม			สถานการณ์ จำลองที่เกิดขึ้น ในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และ สังคม	จำลองที่เกิดขึ้น ในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และ สังคม
Affective Values (Affective Domain)	-				

จากตารางวิเคราะห์ตัวชี้วัด เรียนรู้ต้องมีความรู้ในเรื่อง วิทยาที่ใช้ในการสื่อสาร ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม และสามารถใช้ภาษาด้วยการพูดและเขียน ตามสถานการณ์ที่กำหนด

สรุป

ในปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร ทั้งฟัง-พูด-อ่าน-เขียน เป็นการศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น

ตัวชี้วัด คือ การระบุสิ่งที่ผู้เรียนต้องรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจง และมีความเป็นรูปธรรมนำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดผลประเมินผล เพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน ครูจึงจำเป็นต้องยึดทั้งมาตรฐานและตัวชี้วัด เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

การวิเคราะห์ตัวชี้วัดเพื่อออกแบบการจัดการเรียนรู้ เป็นการวิเคราะห์ตัวชี้วัดเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล โดยที่ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ในเรื่อง วิทยาที่ใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม และสามารถใช้ภาษาด้วยการพูดและเขียน ตามสถานการณ์ที่กำหนด

หลังจากศึกษาเนื้อหาสาระเรื่องที่ 1 แล้ว โปรดปฏิบัติใบงานที่ 1

ตอนที่ 2 การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียน เป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ซึ่งต้องอาศัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ตลอดจนวิธีการที่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีและแนวคิด เป็นการศึกษาความต่อเนื่องตามลำดับของเนื้อหา หน้าที่ของภาษา ความหลากหลาย ของภาษาและวัฒนธรรม ที่ทำให้เกิดแนวทางการจัดการเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนรู้ และเทคนิคการจัดการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างออกไป เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ภาษาได้ผล และมีประสิทธิภาพตรงตามความมุ่งหวังของหลักสูตร

ความหมายของแนวทางการจัดการเรียนรู้ (Teaching Approaches) วิธีการจัดการเรียนรู้ (Teaching Methodologies) และเทคนิคการสอนจัดการเรียนรู้ (Teaching Techniques)

1.1 แนวทางการจัดการเรียนรู้ (Teaching Approaches)

คือ ความคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ ที่พรรณนา/อธิบาย/ทำนายปรากฏการณ์ ต่าง ๆ ทางภาษาที่นักคิด นักจิตวิทยา หรือนักการศึกษา ได้นำเสนอและได้รับการยอมรับในระดับหนึ่งว่าเป็นแนวคิดที่น่าเชื่อถือด้วยเหตุผลใดเหตุผลหนึ่ง เช่น การจัดการเรียนรู้ภาษาตามแนวสื่อสาร (Communicative Approach) มีแนวคิดในการเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษา และความสามารถในการสื่อสาร การจัดการเรียนรู้ตามแนวธรรมชาติ (Natural Approach – NA) มีแนวคิดในเรื่องการเลียนแบบการรับรู้ภาษาที่หนึ่งของผู้เรียนเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียน

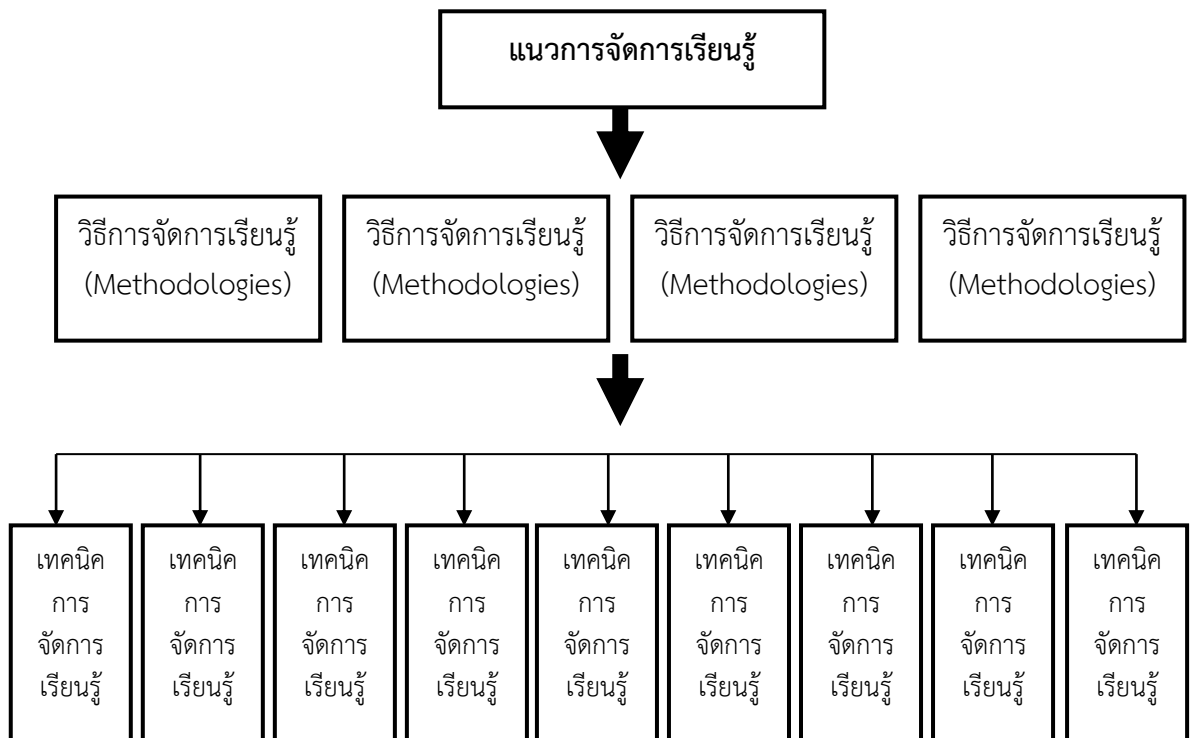
1.2 วิธีการสอน (Teaching Methodologies)

คือ ขั้นตอนที่ผู้สอนดำเนินการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ด้วยวิธีการ ต่าง ๆ หรือการรวบรวมเทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในการนำเสนอเนื้อหาของการเรียนการสอนให้เป็นวิธีการ โดยอาศัยแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เลือกไว้แล้ว วิธีการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย เทคนิคการจัดการเรียนรู้จำนวนหนึ่ง จุดมุ่งหมายเฉพาะของการเรียนการสอนเกณฑ์การคัดเลือกและจัดลำดับเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอเนื้อหา บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนรวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ประกอบการจัดการเรียนรู้

1.3 เทคนิคการจัดการเรียนรู้ (Teaching Techniques)

หมายถึง กลวิธีต่าง ๆ ที่ใช้เสริมกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยใช้สอดแทรกในวิธีการแต่ละวิธี หรือขั้นตอนต่าง ๆ ของการเรียนการสอน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนน่าสนใจมากขึ้นและบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ โดยเทคนิคบางอย่างอาจเกิดขึ้นอย่างอิสระแต่บางเทคนิคเกิดจากวิธีการจัดการเรียนรู้เฉพาะบางวิธี

แผนผังแสดงความสัมพันธ์ของ แนววิธีการจัดการเรียนรู้ และเทคนิคการจัดการเรียนรู้

แนวการจัดการเรียนรู้ (Teaching Approaches)

1. แนวการจัดการเรียนรู้ตามธรรมชาติ (Natural Approach-NA)

เป็นแนวการจัดการเรียนรู้ที่พยายามเลียนแบบการรับรู้ภาษาที่หนึ่งของเด็กเล็ก และเป็น การรับรู้ภาษาที่เกิดตามธรรมชาติโดยไม่มีใครสอน ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่สำคัญและแพร่หลายคือ ทฤษฎี การรับรู้ภาษาที่เกิดตามธรรมชาติโดยที่ไม่มีใครสอน ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่สำคัญและแพร่หลายคือ ทฤษฎีการรับรู้และการพัฒนาการเรียนภาษาที่สอง (Theory of Second Language Acquisition) คราเซน ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ หนึ่ง และผู้เรียนที่ใช้สองภาษา โดยมีความเชื่อว่าการที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้ ภาษาที่สอง ผู้สอนต้องจัดการเรียนการจัดการเรียนรู้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตัวป้อน (input) ได้ง่าย และเร็วขึ้น เช่น การใช้เทคนิคใบ้คำ (mime) การใช้ภาษาท่าทาง (body language) เป็นต้น การที่ จะช่วยให้ผู้เรียนภาษาที่สองมีความสามารถในการใช้ภาษาได้โดยตรงนั้น ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเรียนรู้ กฎเกณฑ์ภาษาเหมือนวิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล (Grammar Translation Approach) แต่ ผู้สอนต้องเข้าใจกระบวนการรับรู้ภาษาที่หนึ่งของเด็กเล็ก เพื่อเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจการ เรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียน ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการจัดการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกับการเรียน ภาษาที่หนึ่งให้มากที่สุด ซึ่งสามารถทำได้โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์จริง นอกเหนือจากการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน ถ้าผู้เรียนเกิดแรงจูงใจสูง มีแนวโน้มที่จะแสวงหาโอกาสใน การปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา ผู้เรียนที่มีทัศนคติด้านบวกต่อการเรียนภาษา จะเรียนได้ดีกว่าผู้เรียน ที่มีทัศนคติด้านลบ ดังนั้นในการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนผู้สอนต้องจัดบรรยายอากาศที่เป็นมิตรเพื่อ เสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีและมีความเชื่อมั่นในตนเอง

2. แนวการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

การจัดการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เกิดขึ้นราวปี ค.ศ. 1975 มีพื้นฐานจากแนวคิดที่ว่าภาษา คือ เครื่องมือในการสื่อสารโดยมีเป้าหมาย เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร นักภาษาศาสตร์และผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศตระหนักในปัญหาที่ผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้แม้ว่าจะได้เรียนรู้โครงสร้างของภาษาต่างประเทศมาแล้ว ทั้งนี้เพราะภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยเสียง ศัพท์ และโครงสร้างเท่านั้น แต่ภาษา คือ ระบบของข้อความที่ใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมายได้จึงได้แสวงหาวิธีการและพัฒนาความคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ดังนั้น ในการสอนภาษาต่างประเทศ ผู้สอนไม่ควรสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เฉพาะรูปแบบ หรือโครงสร้างของภาษาเท่านั้น (Language usage) แต่ควรสอนให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในการสื่อสารได้จริง (Language use)

แนวการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนต้องไม่ละเลยโครงสร้างทางไวยากรณ์ แต่ในการจัดการเรียนรู้โครงสร้างทางไวยากรณ์ ต้องเน้นการนำหลักไวยากรณ์ไปใช้ เพื่อการสื่อความหมายหรือการสื่อสาร ดังนั้นแนวการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และความถูกต้องในการใช้ภาษา (accuracy) จึงมีความสำคัญเท่ากัน

3. แนวการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้เนื้อหาเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ภาษา (Content-based Approach)

แนวการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้เนื้อหาเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ภาษา เป็นแนวการจัดการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องจากการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) การสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทยส่วนใหญ่ เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างบุคคลในระดับพื้นฐาน (basic interpersonal communicative skills) ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหน้าที่ (functions) และในสถานการณ์ที่เหมือนชีวิตประจำวันมากที่สุด เช่น การซื้อของ การถาม/บอกทิศทาง การแนะนำตัวเอง เป็นต้น แต่ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ (academic English) ในการศึกษาต่อและแสวงหาความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ ดังนั้น การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จึงไม่ใช่วิธีสอนที่จะสามารถเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการใช้ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ จึงได้เริ่มการสอนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ โดยเน้นวิธีสอนที่ใช้เนื้อหาเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ภาษา (Content-based Approach) ขึ้นกิจกรรมการเรียนการสอนในแนวนนี้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด และเกิดการเรียนรู้โดยผ่านการฝึกทักษะทางภาษา กิจกรรมการเรียนการสอนในแนวนนี้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด และเกิดการเรียนรู้โดยผ่านการฝึกทักษะทางภาษา ดังนั้นผู้เรียนจะต้องรู้จักการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อที่จะสามารถพูดหรือเขียนเชิงวิชาการที่เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ได้ จะเห็นได้ว่าผู้เรียนได้ฝึกทั้งทักษะทางภาษา (Language skills) และทักษะการเรียนรู้ (study skills) ซึ่งเป็นการเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะใช้ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการในสถานการณ์จริงในอนาคต

หลักสำคัญของการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ภาษา (Content-Based Approach)

แนวการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ภาษา มุ่งเตรียมผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อหาความรู้ทางวิชาการเพิ่มเติม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงไม่แตกต่างกัน

จากแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมีหลักการสำคัญของแนวการเรียนการสอน 4 ประการ ดังนี้ คือ

1. ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-Centered Approach)
2. คำนึงถึงทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับภาษา (Whole Language Approach)
3. เน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning)
4. เน้นการเรียนรู้จากการทำโครงการ (Project-Based Learning)

ข้อสำคัญของการสอนโดยเน้นเนื้อหาเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ทางภาษา คือผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ภาษาได้ดี เมื่อมีโอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เหมือนจริง และผู้เรียนจะใช้ภาษามากขึ้นถ้ามีความสนใจในเนื้อหาที่เรียน ดังนั้น ผู้สอนจึงต้องนำเนื้อหาที่เป็นจริงและสถานการณ์การเรียนรู้ที่สมจริงมาให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา เพื่อที่จะทำความเข้าใจสาระของเนื้อหา และผู้เรียนสามารถใช้พื้นฐานความรู้เดิมของตนในด้านภาษามาเชื่อมโยงกับเนื้อหาวิชาในภาษาอังกฤษ และที่สำคัญที่สุด คือ การสอนในแนวนี้นี้ฝึกให้ผู้เรียนคิดเป็น สามารถวิพากษ์วิจารณ์ข้อมูลที่ได้จากเนื้อหาที่เรียน และใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมได้

4. แนวการสอนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา (Content and Language Integrated Learning)

การบูรณาการภาษาและเนื้อหา คือ การเรียนรู้วิชาใดวิชาหนึ่งโดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อว่า เป็นแนวการสอนที่มีจุดมุ่งหมายสำคัญสองประการ คือ การเรียนรู้เนื้อหาและการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไปพร้อมกัน แนวการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา มีขอบข่ายที่กว้าง และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายในบริบททางการศึกษาที่แตกต่างกัน

ผู้สอนต้องจัดเตรียมกิจกรรมเป็นอย่างดี เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ด้วยเหตุผลนี้จึงจำเป็นต้องพัฒนาทั้งภาษาที่หนึ่ง และภาษาที่สองของผู้เรียนเพื่อเพิ่มความสามารถทางภาษา เมื่อความสามารถทางภาษาที่หนึ่งของผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น ก็จะทำให้ความสามารถในการใช้ภาษาที่สองเพิ่มมากขึ้นด้วย

5. แนวการสอนโดยทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory)

ทฤษฎีโครงสร้างความรู้มีบทบาทสำคัญ เป็นอย่างยิ่งในการสอนความเข้าใจในการเรียนรู้ โครงสร้างความรู้ คือ ความรู้ที่เก็บสะสมไว้จากประสบการณ์ แล้วนำมาเก็บไว้อย่างเป็นระบบตามลำดับขั้น ทุกคนจะมีโครงสร้างความรู้ที่แตกต่างกันไปตามพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม เชื้อชาติ และการศึกษา ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ คือทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ที่ตนเอง ทฤษฎีนี้บรรยายถึงความรู้ที่คนเราได้มาจากประสบการณ์นั้นถูกเก็บไว้ในความทรงจำอย่างไร และนำมาใช้อย่างไร แต่ละหน่วยของรูปร่างนี้เรียกว่าเป็นโครงสร้างความรู้ (Schema) นอกเหนือจากโครงสร้างความรู้แล้ว คนเรายังเก็บข้อมูลไว้ด้วยว่าจะนำความรู้ที่นั้น ๆ มาใช้อย่างไร

ประเภทของโครงสร้างความรู้

1. โครงสร้างความรู้ด้านเนื้อหา (Content Schema) คือ โครงสร้างความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่อง ที่ผู้อ่านมีอยู่เดิมถ้าผู้อ่านคุ้นเคยกับเนื้อหาที่อ่านมาก่อนย่อมเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดี แต่ถ้าเป็นเนื้อหาที่ผู้อ่านไม่คุ้นเคยมาก่อนย่อมเกิดความยากลำบากในการทำ ความเข้าใจเนื้อเรื่องนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น จากผลการวิจัยพบว่าชาวอินเดียที่อาศัยอยู่ในอเมริกา สามารถอ่านเนื้อหาที่เกี่ยวกับการแต่งงานตามวัฒนธรรมของชาวอินเดียได้เร็วกว่า และสามารถระลึกเรื่องราวได้มากกว่าชาวอเมริกันที่

อ่านเรื่องเดียวกัน ทั้งนี้ชาวอเมริกันสามารถเข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับประเพณีการแต่งงานซึ่งเป็นประเพณีของชาวอเมริกันได้ดีกว่าเรื่องการแต่งงานของชาวอินเดีย

2. โครงสร้างความรู้ด้านรูปแบบ (Formal Schema) เป็นโครงสร้างความรู้ที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจบทอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ โครงสร้างความรู้ด้านรูปแบบมีอิทธิพลต่อการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผู้อ่านสามารถเล่าเรื่องที่อ่านไปแล้วในปริมาณมาก ถ้าเรื่องนั้นมีโครงสร้างตรงกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ถ้าโครงสร้างของเรื่องนั้นต่างไปจากที่ผู้อ่านเคยอ่านแล้ว เขาจะเล่าเรื่องในปริมาณที่น้อยกว่า

โครงสร้างเรื่องออกเป็น 4 ชนิด ได้แก่

1. โครงสร้างเรื่องแบบบรรยาย (Collection of Description) เป็นการบรรยายเรื่องตามเวลาหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

2. โครงสร้างเรื่องแบบเป็นเหตุเป็นผล (Causation) ประกอบด้วย เหตุการณ์ที่เป็นเหตุเป็นผล เรียงตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

3. โครงสร้างเรื่องแบบปัญหาและการแก้ไข (Problem/Solution) โครงสร้างเรื่องแบบนี้เป็นลักษณะของเหตุและผล ผสมกับปัญหาและการแก้ไขปัญหา

4. โครงสร้างเรื่องแบบเปรียบเทียบ (Comparison) เป็นการจัดเนื้อหาแบบเปรียบเทียบสิ่งๆ ที่เหมือนกันหรือต่างกัน

โครงสร้างเรื่องมีอิทธิพลต่อการอ่านของผู้ที่อ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ แตกต่างกันไปตามเชื้อชาติต่าง ๆ ทั้งนี้เนื่องจากโครงสร้างเรื่องในภาษาแม่แตกต่างจากโครงสร้างเรื่องในภาษาอังกฤษ ทำให้ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างเรื่องในภาษาแม่มาแทรกแซงเวลาที่อ่านภาษาอังกฤษ

โครงสร้างเรื่องด้านเนื้อหาและรูปแบบ ล้วนมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ถ้าผู้เรียนคุ้นเคยกับโครงสร้างเรื่องและเนื้อหาและรูปแบบ หรือการที่ผู้เรียนมีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนอยู่ แล้วยอมทำให้การเรียนง่ายกว่าการเรียนเรื่องที่เขาไม่คุ้นเคย ส่วนโครงสร้างทางด้านรูปแบบก็มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการเรียนเช่นกัน ถ้าสิ่งที่เรียนมีรูปแบบที่คล้ายคลึงกับภาษาแม่ ทำให้ผู้เรียนเรียนได้ดีขึ้น ในการเรียนภาษาต่างประเทศบางครั้งทำให้ผู้เรียนประสบปัญหาในการเรียนเนื่องจากโครงสร้างทางภาษาแตกต่างไปจากภาษาแม่ จึงต้องมีการนำเทคนิคต่างๆ มาใช้ในการสอนเพื่อฝึกทักษะภาษาให้กับผู้เรียน

วิธีและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1. การจัดการเรียนรู้แบบ KWL

1.1 กลวิธีการสอนอ่านแบบ KWL ได้รับการพัฒนาโดย คาร์และโอเกิล (Carr and Ogle, 1987: 626-631) K ในกระบวนการ KWL หมายถึง “Know” เป็นขั้นตอนที่นักเรียนตรวจสอบหัวข้อเรื่องหรือชื่อเรื่องว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับชื่อเรื่องมากน้อยเพียงใด เป็นการนำความรู้เดิมมาใช้ เพราะการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้พื้นฐาน และประสบการณ์ของนักเรียน เป็นสิ่งสำคัญในการจัดกิจกรรมก่อนอ่าน ซึ่งเป็นการเตรียมนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ การบูรณาการระหว่างความรู้พื้นฐาน และเรื่องที่นักเรียนจะอ่านเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนสร้างความหมายของบทอ่านได้ดี และผู้อ่านควรได้รับการกระตุ้นความรู้พื้นฐาน ดังนั้น ขั้นตอนนี้ ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ ซึ่งเป็นทฤษฎีโครงสร้างความรู้ซึ่งเป็นทฤษฎีว่าด้วยหลักการในการนำความรู้พื้นฐาน ความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเรียนการสอนจึงเป็นทฤษฎีเกี่ยวข้องที่สำคัญมาก

W ในกระบวนการ KWL หมายถึง “Want to know” เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะต้องถามตัวเองว่าต้องการรู้อะไรในเนื้อเรื่องที่จะอ่านบ้าง ซึ่งคำถามที่นักเรียนสร้างขึ้นก่อนอ่านนี้เป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่าน และเป็นการคาดหวังว่าจะพบอะไรในบทอ่านบ้าง

L ในกระบวนการ KWL หมายถึง “Learned” เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสำรวจว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่าน โดยนักเรียนจะหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้ ในขั้นตอน W และจดบันทึกสิ่งที่ตนเองเรียนรู้

ขั้นตอนการสอนที่เสนอแนะโดยคาร์และโอเกิล (Carr; & Ogle. 1987) มีดังต่อไปนี้

1. ก่อนการอ่าน ครูกระตุ้นประสบการณ์เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่อ่าน นักเรียนอภิปรายถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง และเขียนสรุปหัวข้อที่รู้ไว้ หลังจากนั้นนักเรียนคาดเดาว่า จะพบข้อมูลอะไรบ้างจากย่อหน้าที่อ่านหรือ อยากรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แล้วตั้งคำถามในสิ่งที่ตนอยากรู้ไว้

2. ในระหว่างการสอน ในขณะที่อ่านนักเรียนหยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อตอบคำถามที่ได้เขียนไว้ ก่อนอ่าน ซึ่งจะทำให้เขาสามารถแยกแยะได้ว่า หัวข้อใดที่รู้แล้ว หรือหัวข้อใดที่ยังไม่เข้าใจ นอกจากนี้ในขณะที่อ่านอาจตั้งคำถามที่อยากรู้เพิ่มเติม เพื่อเป็นการชี้แนะแนวทางในขณะที่อ่าน นักเรียนเขียนโน้ตย่อในสิ่งที่เรียนรู้จากบทอ่าน ซึ่งช่วยให้สามารถคัดเลือกข้อมูลสำคัญ ๆ จากย่อหน้านั้น ๆ

3. หลังการอ่าน นักเรียนอภิปรายถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ในขณะที่อ่าน พิจารณาถึงคำถามในส่วน

2. วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Dr.Ta

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

ช่วงที่ 1 กระบวนการอ่านและคิด (Directing the reading-thinking process)

1. คาดเดา

เมื่อนักเรียนแต่ละคนได้รับเรื่องแล้ว ครูบอกให้นักเรียนอ่านชื่อเรื่องและ/หรือรูปภาพในหน้าแรก แล้วถามคำถามนำ เช่น นักเรียนคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร นักเรียนคิดว่าเรื่องราวจะเป็นอย่างไร จะเกิดอะไรขึ้น นักเรียนเห็นด้วยกับความคิดเห็นข้อใดของเพื่อน ๆ เป็นต้น ครูควรกระตุ้นให้มีการอภิปราย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคาดเดาของเพื่อน ๆ เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน

ในขั้นตอนนี้ ถ้านักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ ครูแนะนำให้นักเรียนพยายามใช้กลยุทธ์เหล่านี้ นักเรียนควรจะพยายามหาความหมายของคำศัพท์ ด้วยตนเองเสียก่อน ก่อนที่จะขอความช่วยเหลือจากครู และครูก็ควรให้โอกาสแก่นักเรียนด้วยเช่นกัน

2. อ่านในใจ

นักเรียนอ่านเรื่องในใจเพื่อตรวจสอบการคาดเดา ครูควรสังเกตการณ์กระทำของนักเรียนให้แน่ใจว่านักเรียนได้อ่านเพื่อความเข้าใจ และคอยให้ความช่วยเหลือ นักเรียนที่มีปัญหา โดยที่ครูไม่ควรบอกความหมายของคำศัพท์ให้แก่เด็กก่อน

3. การตรวจสอบ

เมื่อนักเรียนอ่านแล้วเสร็จแล้ว ครูให้นักเรียนปิดเรื่องที่อ่านแล้วเริ่มต้นทดสอบความเข้าใจ อาจใช้คำถาม เช่น นักเรียนคิดถูกไหม ตอนนี้นักเรียนคิดว่าอย่างไร คำถามเช่นนี้จะช่วยให้

นักเรียนได้มีการตรวจสอบการคาดเดา และครูอาจให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคที่เป็นการยืนยันความคิดของตนเองให้เพื่อน ๆ ฟัง

4. เริ่มต้นการคาดเดาในส่วนตัวไป

นักเรียนอ่านเรื่องในส่วนตัวไป และใช้กระบวนการอ่านตามขั้นตอนเดิมนักเรียนจะได้ข้อมูลมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้การคาดเดาในตอนแรกที่กว้างและแตกกระจายมากเกินไปเริ่มแคบลง และรวมเป็นประเด็นที่ชัดเจนมากขึ้น

ช่วงที่ 2 การฝึกทักษะที่จำเป็น (Fundamental skill training)

เป็นการตรวจสอบเรื่องซ้ำ ตรวจสอบคำ วลี รูปภาพ หรือแผนภูมิ เพื่อเป็นการพัฒนาอย่างมีระบบ และเป็นการรวบรวมข้อมูลการอ่านและคิดของผู้อ่านเองเข้ากับทักษะการอ่านอื่น ๆ ซึ่งอาจรวมถึงการเข้าใจความหมายของคำศัพท์ การใช้การวิเคราะห์ระบบ การจัดและพัฒนาความคิดรวบยอด ความสามารถในการสังเกต และย้อนกลับ

สรุป

การจัดการเรียน เป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ซึ่งต้องอาศัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ตลอดจนวิธีการที่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีและแนวคิด โดยต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ และสามารถนำไปสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ผู้สอนจึงต้องคำนึงถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้ วิธีการสอน รวมทั้งเทคนิคต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนและผู้สอนบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนภาษาต่างประเทศ

วิธีและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ มีการบูรณาการความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน เพื่อการเชื่อมโยงความรู้ให้เกิดการเรียนรู้อย่างยั่งยืน

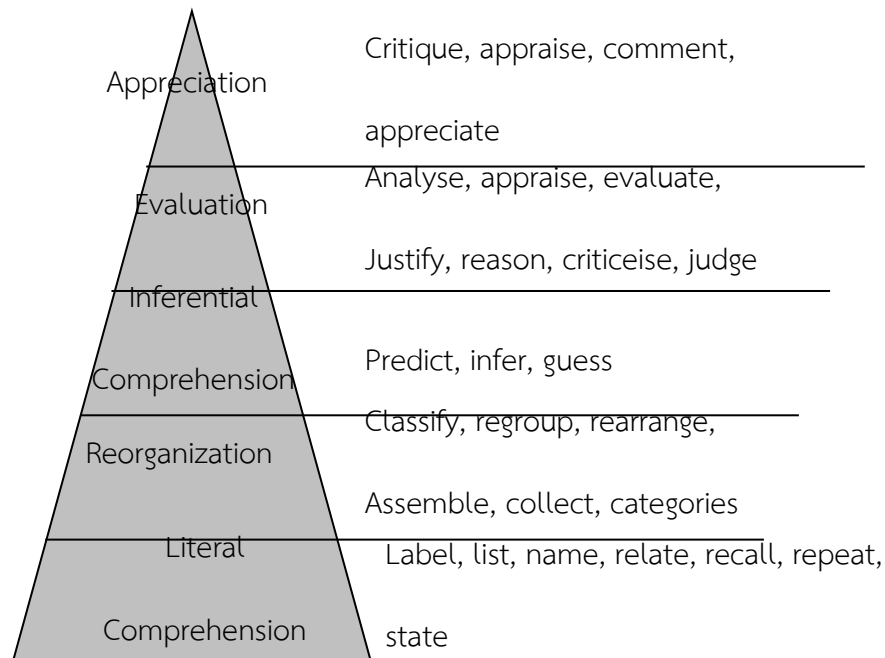
หลังจากศึกษาเนื้อหาสาระเรื่องที่ 2 แล้ว โปรดปฏิบัติใบงานที่ 2

ตอนที่ 3 การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

การพัฒนาความสามารถทางการคิด โดยยึดทฤษฎีทางความคิดของ Barrette นำมาใช้กับการพัฒนาทักษะทางภาษาที่เป็นทักษะการรับภาษา คือทักษะการฟัง และทักษะการอ่าน ทฤษฎีนี้แบ่งระดับความสามารถทางการคิดไว้ 5 ชั้น คือ

1. ชั้น Literal Comprehension เป็นชั้นที่อยู่ลำดับขั้นที่สุดและพัฒนาง่ายที่สุด คือการเข้าใจภาษาตามตัวอักษรที่อ่านและฟัง เช่น การจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพ การลากเส้นแสดงการเชื่อมโยง การติดป้ายชื่อ การตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง
2. ชั้น Reorganization Comprehension คือการจัด การรวบรวม การแบ่งกลุ่มข้อมูลที่ได้จากการฟังและการอ่านเสียใหม่ เช่น การจัดกลุ่มคำศัพท์ การหาคำที่ไม่เข้าพวก การจัดข้อมูลใหม่
3. ชั้น Inferential Comprehension คือชั้นการตีความหมาย ของสิ่งที่ฟังและอ่านเช่น การหาความหมายคำศัพท์จากบริบท การตีความหมายของประโยคที่แสดงความหมายโดยนัย การสรุปเหตุการณ์ หรือลักษณะของตัวละครที่ไม่ได้ระบุในเนื้อความ
4. ชั้น Evaluation คือการประเมินค่าสิ่งที่อ่านและฟังทั้งที่เป็นเนื้อหา และแนวคิด การนำเสนอของผู้เขียน เช่น ให้ระบุข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงหรือเป็นข้อคิดเห็น เป็นเรื่องจริงหรือเป็นสิ่งเหนือจริง การแสดงการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับแนวคิดของผู้เขียน หรือที่ปรากฏในเนื้อความ
5. ชั้น Appreciation คือการพัฒนาหรือการวัดความซาบซึ้ง ทศนคติ ความคิดเห็นต่อเนื้อหา แนวคิด การนำเสนอของผู้เขียน การแสดงความคิดเห็นว่า ชอบหรือไม่ชอบ เพราะเหตุใด หรือถ้าผู้เรียนเป็นตัวละครในเรื่องจะทำอย่างไร

BARRETT'S TAXONOMY

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม Barrett's taxonomy

Column A Thinking Levels of Barrett's Taxonomy	3. Column B Groups of questions
Literal Comprehension	1. How long did the entire_last? 2. Fill in your time line. 3. What was the speed of the_? 4. Did_have enough_? 5. Compute_.
Column A Thinking Levels of Barrett's Taxonomy	4. Column B Groups of questions and patterns
Reorganization	1. Find out what_is going to do. 2. What happened when or during_? 3. Write a list of all the details you can remember 4. What part did the character play in_? 5. Underline the main ideas in this .
Column A Thinking Levels of Barrett's Taxonomy	5. Column B Groups of questions and patterns
Inferential Comprehension	1. What is the main idea of this ? 2. Discuss the significance of ? 3. What is the poem or story saying? 4. Answer this riddle. (Where more than mere word meaning is required.) 5. Read these paragraphs and then write or select the main idea of each.
Column A Thinking Levels of Barrett's Taxonomy	1. Column B Groups of questions and patterns
Evaluation	1. Is imaginary ? 2. How many unreal things can you find? 3. Did_really happen? 4. Is fact or fiction? 5. Is possible?
Column A Thinking Levels of Barrett's Taxonomy	2. Column B Groups of questions and patterns
Appreciation	1. Are you surprised? 2. Why did you like or dislike this selection? 3. Was this selection interesting? funny? 4. What part of the story did you find most exciting? 5. Select your favorite story or passage.

ตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม Barrett's taxonomy

Reading : Ah Chong's First Interview

Ah Chong's first interview

A fortnight ago Ah Chong wrote to the Eastern Travel Enterprise to apply for a job as a booking clerk. The company wrote back to him to attend and interview. He is now sitting outside the manager's office, waiting to be call in. He is smartly dressed with his newly cut hair neatly combed. He is feeling a little nervous as this is his first job interview. Ten minutes pass by.

Receptionist: Mr Lim Ah Chong!

Ah Chong: Here, miss.

Receptionist : Would you go into the manager's room now, please.

Ah Chong: Thank you.

The receptionist opens the door for him.

Ah Chong: Thank you. Good morning, sir.

Manager: Good morning and you are

Ah Chong: Lim, Ah Chong, sir.

Manager: Would you like to sit down here, Mr. Lim?

Ah Chong: Thank you.

Manager: Well now, let's see. (He looks at Ah Chong's letter of application on his table.) You seem to have done very well in your School Certificate examination. Two distinctions and three credits. M..m..m. Excellent. You're very good at languages, too.

Ah Chong: I can read, write and speak English, Mandarin and Malay, sir. I can also speak Cantonese and Hokkien.

Manager: Wonderful! Do you have any working experience?

Ah Chong: A little sir. For the last four months, since I left school. I've been Working in my uncle's company as a general clerk. I also handled customers' calls over the phone. It's an import-export firm.

Manager: I see. You have learnt to deal with people.

Ah Chong: Yes sir.

Manager: Good. Now, why do you want to join us?

Ah Chang: I'm very interted in the tourist business and I'm very keen to meet people From different countries and different walks of life. I think it would be exciting and challenging to work for your company. I know your firm is the largest of its kind in the country and has a very good name in the travel line.

Manager: I see you've studies the background of my company before you came. That's good. In this line, one would you have to travel now and then.

Ah Chong: Yes, I like traveling, sir.

Manager: Well, thank you very much for coming to see us. Mr. Lim, you will hear from us within the next few days.

Ah Chong: Thank you, goodbye, sir.

1. Ah Chong can read, write, and speak.....

a. only one language

b. two languages

c. three language

d. five languages

(Reorganization Comprehension)

2. The phrase **walk of the life** refers to

(Inferential Comprehension)

3. Should you have to work when you leave school, what job would you take up?

(Appreciation)

4. Ah Chong used to work in a traveling agency. True or False

(Litreal Comprehension)

5. Is it good to change jobs? Give your reasons

(Appreciation)

สรุป

ทักษะการคิดที่นำมาพัฒนาผู้เรียนสอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ใช้กรอบด้านกระบวนการคิด ประกอบด้วย

1. ทักษะการคิดขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นต่อการคิดทั่ว ๆ ไปในชีวิตประจำวัน และเป็นทักษะที่เป็นพื้นฐานของการคิดขั้นสูงที่ซับซ้อนขึ้น ทักษะการคิดขั้นพื้นฐานจัดเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ทักษะการคิดที่ใช้ในการสื่อสาร และทักษะการคิดที่เป็นแกน

2. ทักษะการคิดขั้นสูง จัดเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ทักษะการคิดซับซ้อน ทักษะพัฒนาลักษณะการคิด และทักษะกระบวนการคิด

การลำดับชั้นความคิดของ Barrette เป็นการพัฒนาความสามารถทางการคิดทั้ง 2 ส่วนเพื่อนำมาใช้กับการพัฒนาทักษะทางภาษาที่เป็นทักษะการรับภาษา คือทักษะการฟัง และทักษะการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความสามารถทางการคิด ควบคู่กับการพัฒนาทางด้านภาษา เมื่อผู้เรียนเกิดการคิด จะทำให้เข้าใจในสิ่งนั้นได้มากกว่าการท่องจำเพียงอย่างเดียว

หลังจากศึกษาเนื้อหาสาระเรื่องที่ 3 แล้ว โปรดปฏิบัติใบงานที่ 3

ตอนที่ 4 การจัดการเรียนรู้ตามแนววรรณฐาน (Genre Based Approach)

อรรถลักษณะของภาษา (Genre)

อรรถลักษณะของภาษาจะมีเป้าหมายในตัวเองที่ชัดเจนที่จะสื่อความให้ผู้ฟัง (หากเป็นภาษาพูด) และผู้อ่าน (หากเป็นภาษาเขียน) สามารถเข้าใจเนื้อความที่ได้ฟัง หรือผู้เขียนมีเจตนาอย่างไรในการสื่อความ เช่น ผู้พูดหรือผู้เขียนกำลังจะกล่าวถึงเรื่องโดยทั่วไป หรือเฉพาะเจาะจงเป็นความรู้สึกส่วนตัวหรือเป็นความเห็นกลาง ๆ โดยทั่ว ๆ ไป เป็นต้น

ความเข้าใจอรรถลักษณะของเนื้อความต่าง ๆ จะทำให้การฟัง หรือการอ่านชัดเจนขึ้น การจับใจความสำคัญของเรื่องราวการหารายละเอียดของเรื่องราวทั้งการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อความที่อ่าน จะทำได้ง่ายขึ้น เพราะคนฟังหรือคนอ่านมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แน่นอน และชัดเจน นอกจากนี้แล้วการลำดับความคิดตามเนื้อความจะเป็นได้ง่ายขึ้นด้วย หากผู้ฟังหรือผู้อ่านเข้าใจอรรถลักษณะต่าง ๆ ของเนื้อความนั้น เพราะในแต่ละอรรถลักษณะจะมีลำดับการดำเนินงานเนื้อความที่แน่นอน เป็นขั้นเป็นตอนตั้งแต่เริ่มเนื้อความในบริบทจนกระทั่งจบลำดับของการดำเนินเนื้อความ ในแต่ละอรรถลักษณะจะมีการลำดับเนื้อความแตกต่างกันไป ไม่เหมือนกัน การใช้ภาษาในแต่ละอรรถลักษณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำเนียบภาษาจะเปลี่ยนแปลงไปตามอรรถลักษณะในแต่ละเนื้อความของบริบทหนึ่ง ๆ ด้วย เช่น การเขียนเรื่องที่มีอรรถลักษณะ เป็นการรายงานเพื่อให้ความรู้ภาษาที่ใช้จะเป็นภาษากลาง ๆ ไม่ใช่คำสรรพนามเฉพาะเจาะจง เช่น จะไม่ใช่คำสรรพนามบุรุษที่ 1 แต่จะใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 2 แทน เป็นต้น ระเบียบไวยากรณ์ต่าง ๆ ที่จะต้องสัมพันธ์กัน ในการวางประโยคก็จะแตกต่างกันไปด้วย ทำให้การใช้ไวยากรณ์มีระบบ และเปลี่ยนแปลงไปตามอรรถลักษณะของเนื้อความที่พูดหรือเขียน เช่น การใช้คำสันธาน การใช้คำบุพบท และการใช้คำวิเศษณ์ต่าง ๆ

ในภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ อรรถลักษณะของภาษาทั้งที่เป็นภาษาพูด และภาษาเขียนมีหลายชนิดดังจะยกตัวอย่างอรรถลักษณะที่สำคัญที่ใช้อยู่ทั่วไปในการสื่อความ ดังนี้

1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount)
2. รายงาน (Report)
3. การอธิบาย (Explanation)
4. เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition)
5. วิธีการ (Procedure)
6. เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative)
7. อภิปราย (Discussion)

Text Types

GENRE	SOCIAL FUNCTION	GENERIC STRUCTURE	SIGNIFICANT LEXICOGRAMMATICAL FEATURES
Personal Recount	To retell events for The purpose of Informing or Entertaining	<ul style="list-style-type: none"> ● Orientation : provides the Setting and introduces participants ● Events : tell what happened, in what sequence. ● Re-orientation: optional closure of events 	<ul style="list-style-type: none"> ● Focus on specific subjects ● Use of material processes ● Expression of time and place ● Use of past tense ● Focus on connective words
Report	To describe the way Things are with Reference to a range Of natural, man-made And social Phenomena in our Environment	<ul style="list-style-type: none"> ● General classification: tell what the phenomenon under discussion is. ● Description tells what the phenomenaon under discussion is like in term of (1) parts, (2) qualities, (3) habits or behavior, if living; uses, if non-natural 	<ul style="list-style-type: none"> ● Foccus on Generic Participants. ● Use of Relational Processes to state what is and that which it is. ● Use of simple present tense (unless extinct). ● No connective words.
Discussion	To present (at least) Two points of view About an issue	<ul style="list-style-type: none"> ● Issue: <ul style="list-style-type: none"> - Statement - Preview ● Argument for and against or statement of differing points of view <ul style="list-style-type: none"> - Point - Elaboration ● Conclusion or recommendation. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Focus on generic human and generic non-human subjects. ● Use of: <ul style="list-style-type: none"> - Material Processes, e.g. ,has produced, have developed, to feed. - Relational Processes, e.g., is, could have, cause, are. - Mental Processes, e.g., fell ● Use of comparative: Contrastive and consequential conjunctions. ● Reasoning expressed as verbs and noun (abstraction)

GENRE	SOCIAL FUNCTION	GENERIC STRUCTURE	SIGNIFICANT LEXICOGRAMMATICAL FEATURES
Explanation	To explain the Processes involved in The formation of Workings of natural or sociocultural phenomena	<ul style="list-style-type: none"> ● A general statement to position the reader. ● A sequenced explanation of why or how something occurs 	<ul style="list-style-type: none"> ● Focus on generic, non-human subjects. ● Use mainly of Material and Relational Processes ● Use mainly of temporal and casual circumstances and conjunctions. ● Some use of Passive voice to get Theme right.
Narrative	To amuse, entertain and to deal with actual or vicarious experience in different ways; narratives deal with problematic events which lead to a crisis or turning point of some kind, which in turn finds a resolution.	<ul style="list-style-type: none"> ● Orientation: sets the scene and introduces the participants. ● Evaluation: a stepping back to evaluate the plight. ● Complication ; a crisis arises, ● Resolution: the crisis is resolved, for better or for worse. ● Re-orientation; optional. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Focus on specific and usually individualized Participants. ● Use of Material processes (and in this text, Behavioral and Verbal Processes. ● Use of Relational Processes and Mental processes. ● Use of past tense.
Procedure	To describe how something is through a sequence of actions or steps.	<ul style="list-style-type: none"> ● Goal. ● Materials (not required for all Procedural texts). ● Steps 1-n (i.e., Goal followed by a series of steps oriented to achieving the Goal). 	<ul style="list-style-type: none"> ● Focus on generalized human agents. ● Use of simple present tense, often Imperative. ● Use mainly of temporal conjunctions (or numbering to indicate sequence). ● Use mainly of Material processes.

GENRE	SOCIAL FUNCTION	GENERIC STRUCTURE	SIGNIFICANT LEXICOGRAMMATICAL FEATURES
Description	To describe a particular person, place or thing.	<ul style="list-style-type: none"> ● Identification; Identifies phenomenon to be described. ● Description: describes parts, qualities, characteristics. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Focus on specific Participants ● Use of attributive and Identifying Processes. ● Frequent use of Epithets and classifiers in nominal groups. ● Use of simple present tense.
Exposition	To persuade the reader or listener that something is the case.	<ul style="list-style-type: none"> ● Thesis Position: introduces topic and indicates writer's position. Preview: Outlines the main arguments to be presented. ● Arguments Point: restates main arguments outlined in preview. Elaboration: develops and supports each Point/argument. ● Reiteration: restates writer's position. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Focus on generic human and nonhuman Participants. ● Use of simple present tense. ● Use of Relational Processes. ● Use of Internal conjunction to state argument. ● Reasoning through Causal Conjunction or nominalization.

ตัวอย่างอรรถลักษณะของภาษา (Genre)

RECOUNT

What is a recount?

A recount is a piece of text that retells past events, usually in the order in which they occurred. Its purpose is to provide the audience with a description of what occurred and when it occurred.

Examples of recount texts include:

- eyewitness accounts
- newspaper reports
- letters
- conversations

- television interviews
- speeches

Features of a recount

Constructing a recount

A recount text usually has three main sections. The first paragraph gives back ground information about who, what, where and when (called and orientation). This is followed by a series of paragraphs that retell the events in the order in which they happened. Some recounts have a concluding paragraph. However this is not always necessary

Grammatical features of a recount

Recounts usually include the following grammatical features:

- proper nouns to identify those involved in the text
- descriptive words to give details about who, what, where and how
- the use of the past tense to retell the events
- words that show the order of the events (for example, first, next, then)

The recount scaffold

The three-part scaffold

Step 1

Introductory paragraph that tells who, what, where, and when

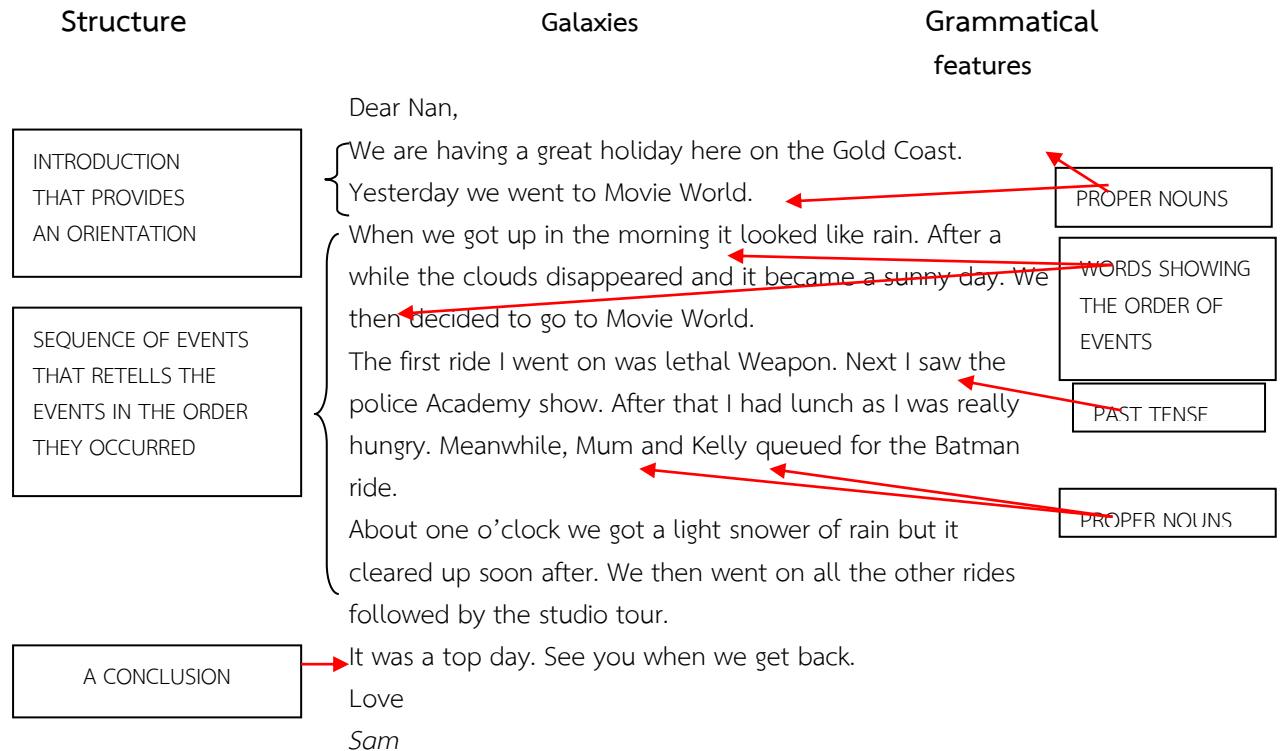
Step 2

A sequence of events in the order in which they occurred

Step 3 (optional)

A conclusion

Model of an information report

INFORMATION REPORT

What is an information report?

An information report is a piece of text that presents information about a subject. Its purpose is to classify and/or describe using facts about the subject's parts, behaviour and qualities. The subject is usually general rather than particular, for example, skin' rather than an individual person's skin.

Examples of information report texts include:

- lectures
- reference articles
- research assignments
- chapters in textbooks

Features of an information report

Constructing an information report

A typical information report has an opening statement introducing the subject followed by a series of paragraphs about the subject. Each new paragraph describes one feature of the subject. An information report can also include a conclusion that summarizes the information presented and signals the end of the report.

Grammatical features of information report

Information reports usually include the following grammatical features:

- technical language present tense
- technical use of the timeless present tense
- technical use of general nouns (e.g. weather, skin, earthquakes) rather than proper nouns
- technical linking verbs to describe behaviors or qualities (e.g. cells are surrounded by membrane)

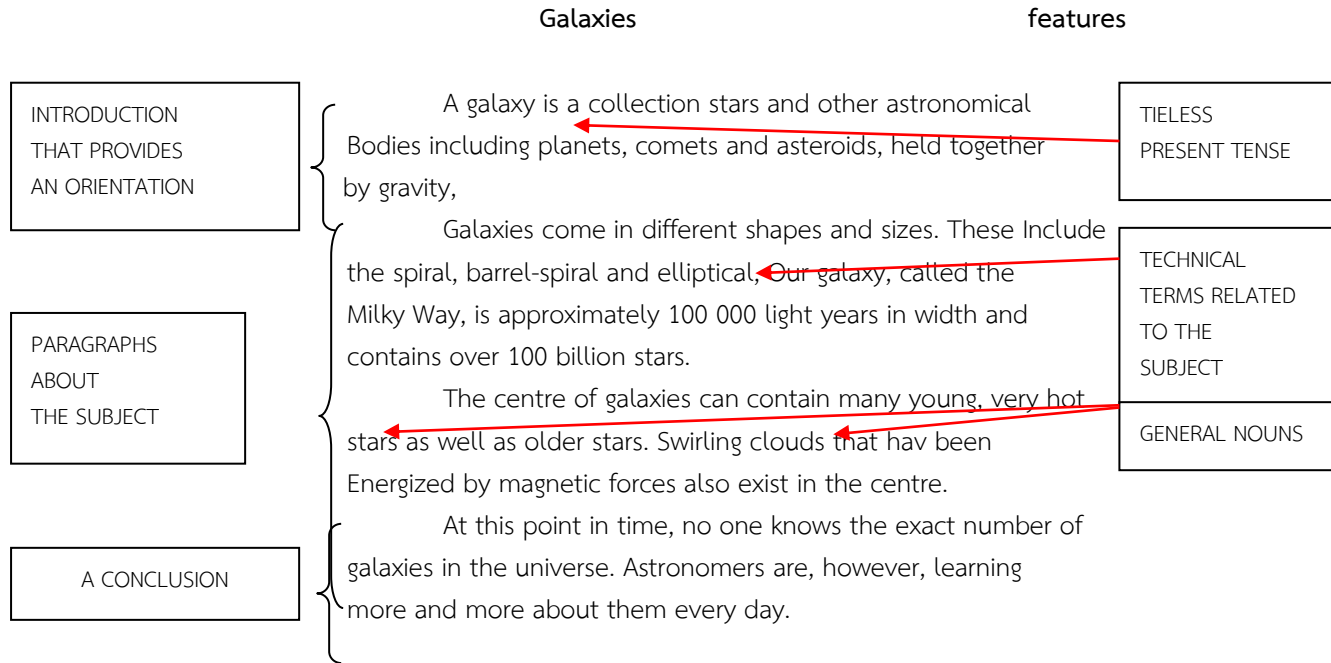
The information report scaffold

1. A general opening statement in the first paragraph
 - This statement tells the audience what the text is going to be about.
 - This can include a short description of the subject
 - This can include a definition of the subject
2. A series of paragraphs about the subject
 - Each paragraph usually begins with a topic sentence.
 - The topic sentence at the beginning of each paragraph previews the information contained in the rest of the paragraph.
 - The sentences after this preview give more details
 - Each paragraph should give information about one feature of the subject.
 - These paragraphs build a description of the subject of the report.
 - These paragraphs may include technical language that is related to the subject.
3. A concluding paragraph (optional)
 - The concluding paragraph signals the end of the text.
 - “This paragraph can summarize the report.

Model of an information report

Structure

Grammatical

สรุป

อรรถฐาน เป็นแบบหรือชนิดของเนื้อความต่าง ๆ ในแต่ละบริบทของสถานการณ์และวัฒนธรรม ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนตายตัวในการให้ผู้ใช้ภาษาประสบความสำเร็จได้ในการใช้ภาษา อรรถฐานหรืออรรถลักษณะที่สำคัญที่ใช้กันอยู่ทั่วไปในการสื่อความ คือ

1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount) เป็นเรื่องที่เล่าเหตุการณ์ที่ผ่านมาและจากประสบการณ์ของผู้เขียน

2. รายงาน (Report) เป็นการเขียนเพื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่าน

3. การอธิบาย (Explanation) เป็นการกล่าวถึงสาเหตุและกระบวนการของการเกิดปรากฏการณ์ต่าง ๆ โดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์และผลว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร เหตุใดจึงเกิดขึ้น

4. เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition) เป็นการแสดงความคิดเห็นส่วนตัว หรือความคิดของตนเองหรือของผู้อื่นที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นการถกเถียงหรือโต้แย้ง

5. วิธีการ (Procedure) เป็นการแนะนำการปฏิบัติ ซึ่งจะกล่าวถึงวิธีการ กระบวนการ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน

6. เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) เป็นการเขียนเรื่องเล่าจากจินตนาการส่วนมากจะเป็นเรื่องนิทานหรือนิยาย

7. การอภิปราย (Discussion) เป็นการแสดงถึงเหตุผลและความจำเป็น ชี้ให้เห็นข้อดีข้อเสีย เป็นการจูงใจให้ผู้อ่านคล้อยตาม

ความเข้าใจอรรถลักษณะของเนื้อความต่าง ๆ จะทำให้การฟัง หรือการอ่านชัดเจนขึ้น การจับใจความสำคัญของเรื่องราว การหารายละเอียดของเรื่องราวทั้งการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อความที่อ่าน จะทำได้ง่ายขึ้น เพราะคนฟังหรือคนอ่านมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แน่นอน และชัดเจน

หลังจากศึกษาเนื้อหาสาระเรื่องที่ 4 แล้ว โปรดปฏิบัติใบงานที่ 4

ตอนที่ 5 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

การประเมินผลทางภาษา

ในการจัดการเรียนรู้จัดการเรียนรู้ภาษาตามแนวการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนเป็นผู้ที่เสาะแสวงหาวิธีและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ภายในชั้นเรียนให้เกิดความรู้แบบผสมผสานโดยคาดหวังว่าผู้เรียนจะต้องมีความรู้และทักษะทางภาษา โดยนำความรู้จากกระบวนการเรียนรู้ภาษา ตลอดจนกระบวนการต่าง ๆ มาผนวกเข้ากับความรู้ที่เกิดขึ้นภายในตน และสามารถใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้จริงส่วนลักษณะภาษาที่นำมาประเมินควรเป็นภาษาที่ใช้ในสถานการณ์การสื่อสารตามสภาพจริง คือ เป็นข้อความที่สมบูรณ์ในตัวเอง เป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้ มีความเป็นธรรมชาติ อยู่ในบริบท ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรประเมินความสามารถในการสื่อความหมายจริง ๆ ไม่ควรแยกการใช้ภาษาออกจากสถานการณ์ และควรวัดให้ครอบคลุม นั่นคือต้องประเมินทั้งความรู้ ซึ่งหมายถึง เนื้อหาทางภาษาประกอบด้วย เสียง คำศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ ประเมินทั้งความสามารถหรือประสิทธิภาพ ซึ่งหมายถึง ทักษะในการนำความรู้ไปใช้ การเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมสอดคล้องกับความคิดและสถานการณ์ และประเมินขอบเขตของการใช้ภาษา นั่นคือ สมรรถนะในการสื่อสาร ซึ่งหมายถึง ทักษะการรู้จักปรับตนของนักเรียนในสถานการณ์สื่อสาร สามารถแยกได้ 4 สมรรถนะย่อย ดังนี้

1. **สมรรถนะทางภาษา (Linguistic Competence)** เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความสามารถในการใช้เนื้อหาภาษา ได้แก่ การเปล่งเสียง การสร้างคำ การใช้คำศัพท์ และโครงสร้างประโยค
2. **สมรรถนะทางภาษาศาสตร์ สังคมและวัฒนธรรม (Socio-linguistic and Socio-cultural competence)** เป็นความสามารถในการรู้จักใช้ภาษาตามวัฒนธรรมสังคม รู้จักปรับภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและกฎเกณฑ์ทางสังคม ตามบทบาทและสถานภาพในสถานการณ์การสื่อสาร
3. **สมรรถนะทางการเรียบเรียงถ้อยคำ (Discursive Competence)** เป็นความสามารถในการเรียบเรียงลำดับการคิด เชื่อมโยงประโยคเป็นข้อความ เชื่อมโยงข้อความเป็นความหลัก ความรอง รายละเอียดตามบริบท ไม่ว่าจะ เป็นข้อความที่สื่อสารด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษร
4. **สมรรถนะทางกลวิธีการสื่อสาร (Strategic Competence)** เป็นความสามารถในการใช้วิธีการทดแทนต่าง ๆ เพื่อดำเนินการเพื่อสื่อสารให้ต่อเนื่อง เช่น การอธิบายคำด้วยท่าทาง หรือด้วยการใช้ประโยคเทียบเคียง

การกำหนดวัตถุประสงค์ในการประเมิน

ในการออกแบบการประเมินทักษะทางภาษาดังกล่าว ผู้สอนต้องกำหนดสิ่งที่ต้องการประเมินให้ชัดเจนตามสมรรถภาพในการสื่อสาร โดยอาจแยกเป็นประเด็นตามวัตถุประสงค์ในการประเมิน ดังนี้

1. **ประเมินเนื้อหาทางภาษาหรือการใช้ภาษา** ผู้สอนสามารถประเมิน ดังนี้
 - 1.1 ประเมินเนื้อหาย่อย ๆ ที่เป็นองค์ประกอบของประโยค จะมุ่งวัดที่ไวยากรณ์คำศัพท์ การออกเสียง
 - 1.2 ประเมินวิธีการที่นักเรียนนำเอาองค์ประกอบเหล่านี้มารวมกันในขณะที่ใช้ภาษา
2. **ประเมินสมรรถภาพทางภาษา** ผู้สอนสามารถประเมิน ดังนี้

- 2.1 ประเมินการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบุคคลตามสถานภาพทางสังคม และวัฒนธรรม
- 2.2 ประเมินความสละสลวยในการลำดับความทางภาษา สมรรถนะทางการเรียบเรียง

ถ้อยคำ

- 2.3 ประเมินกลวิธีในการสื่อสาร วิธีการหาข้อมูล การแก้ปัญหาในการพูด
3. ประเมินการเรียนรู้ภาษา ผู้สอนสามารถประเมิน ดังนี้
 - 3.1 ความสามารถในการใช้พจนานุกรม
 - 3.2 ความสามารถในการหาความหมายของคำที่ไม่รู้จัก
 - 3.3 ความสามารถในการใช้ภาษาในการถามเพื่อแสวงหาคำตอบ
4. ประเมินทักษะการเรียนรู้ทั่วไป ผู้สอนสามารถประเมิน ดังนี้
 - 4.1 การทำงานร่วมกันในกลุ่ม
 - 4.2 การรู้จักตนเองว่า รู้อะไร และยังจำเป็นต้องเรียนรู้อะไร
 - 4.3 กลวิธีในการหาข้อมูลที่ไม่รู้
 - 4.4 การปฏิบัติตามคำสั่งในการทดสอบ

แนวคิดใหม่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

แนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลผู้เรียนในปัจจุบันมุ่งเน้นในการช่วยเหลือให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ การควบคุมและกระตุ้นการเรียนรู้ด้วยตัวผู้เรียนเอง ผู้สอนจึงต้องปรับเปลี่ยนแนวคิดใหม่โดยคำนึงถึงการประเมินผลผู้เรียน 3 ลักษณะ ดังนี้

1. Assessment of learning เป็นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ผู้สอนดำเนินการเมื่อถึงปลายทางการเรียนรู้ เช่นเมื่อสิ้นสุดหน่วยการเรียนรู้ (unit) จบหลักสูตรการเรียนรู้ (course) จบระดับชั้น ซึ่งจะเรียกอีกอย่างคือเป็นการสอบปลายทางการเรียนรู้ (Summative test) การวัดและประเมินผลตามแนวคิดนี้จำเป็นต้องนำผลการประเมิน ไปเทียบเคียงกับผู้เรียนคนอื่น ๆ เพื่อตัดสินผลการเรียนรู้ การจัดระดับการเรียนรู้หรือเพื่อเลื่อนระดับ ผู้สอนจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการวัดและประเมิน

2. Assessment for learning เป็นการวัดและประเมินผลเพื่อการปรับปรุง พัฒนา ซึ่งผู้สอนจำเป็นต้องดำเนินการวัดและประเมินในระหว่างที่ดำเนินการสอน (Formative test) เพื่อจะได้ นำผลของการวัดและประเมินผลผู้เรียนไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาผู้เรียน ในขณะเดียวกันผู้สอนก็สามารถปรับปรุงการสอนของตนเองเช่นกัน ดังนั้นการวัดและประเมินผลตามแนวคิดนี้จึงต้องเทียบเคียงกับมาตรฐานหรือความคาดหวังที่กำหนดซึ่งเป็นเป้าหมายปลายทางว่าผู้เรียนจะต้องมีความรู้ และความสามารถในการทำอะไรรู้ได้ ในการวัดและประเมินผลในลักษณะนี้ผู้สอนยังคงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการวัดและประเมิน

3. Assessment as learning เป็นการวัดและประเมินผลตนเอง ผู้เรียนจำเป็นต้องประเมินผลตนเองเพื่อวิเคราะห์ความสามารถ จุดแข็ง และจุดอ่อน ของตนเอง ในการเรียนรู้ จากการประเมินผลตนเองนี้ส่งผลให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้และสามารถนำไปพัฒนาตนเองได้ดียิ่งขึ้น ผู้เรียนจะต้องเทียบเคียงสิ่งที่ได้เรียนรู้กับเป้าหมายการเรียนรู้ที่ตนเองกำหนด กับมาตรฐานที่กำหนด สำหรับการวัดและประเมินผลในลักษณะนี้ผู้ที่มีบทบาทสำคัญ คือตัวผู้เรียนเอง

แนวคิดของการวัดและประเมินผลดังกล่าวมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมิน ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

แนวคิดการประเมิน	เป้าประสงค์ของการประเมิน	เป้าหมายในการนำผลการประเมินไปใช้	ผู้ประเมินหลัก
Assessment of Learning	การตัดสินผลการเรียนรู้ การจัดระดับการเรียนรู้ การเลื่อนระดับการเรียนรู้	ใช้เทียบเคียงกับ ผู้เรียนทุกคน	ผู้สอน
Assessment for Learning	เป็นข้อมูลสำหรับครูในการตัดสินใจเลือก พัฒนา วิธีการสอนของตน	เทียบเคียงกับ มาตรฐานที่กำหนด หรือตามความคาดหวังที่กำหนด	ผู้สอน
Assessment as Learning	เป็นการกำกับตนเองในการเรียนรู้ และปรับปรุง พัฒนาตนเอง	เพื่อเป็นเป้าหมาย ของตนเองและ มาตรฐานที่กำหนด	ผู้เรียน

(แนวการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน)

การวิเคราะห์ตัวชี้วัด เพื่อออกแบบการวัดและประเมินผล

กรอบการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตัวชี้วัดที่ ต.1.1 ม.6/4

1. สาระ (Strand) ที่ 1: ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน (Standard of Learning): ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อ ประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด (Indicator): ม. 6/4 จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความสรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและการอ่านเรื่องที่เป็นสารคดี และบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้ เหตุผล และยกตัวอย่างประกอบ

2. ทักษะหลัก (Main Skills):

- ทักษะการฟัง
- ทักษะการอ่าน

3. ทักษะย่อย (Sub-skills):

- 3.1 ฟังเรื่องที่เป็นสารคดี และบันเทิงคดี แล้วจับใจความ
- 3.2 อ่านเรื่องที่เป็นสารคดี และบันเทิงคดีแล้ว วิเคราะห์ ตีความ และแสดงความคิดเห็น

4. ประเภทของการวัดและประเมินผล (Assessment Types):

4.1 ทักษะการฟัง

ข้อทดสอบ (Test) แบบปรนัย 4 ตัวเลือก (Multiple choice) เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก วัดความเข้าใจในการฟัง ประกอบด้วย ข้อคำถามที่ฟังแล้วจับใจความ 4 ข้อ สรุปความ 2 ข้อ วิเคราะห์ความ 1 ข้อ ตีความ 2 ข้อ แสดงความคิดเห็น 1 ข้อ ใช้เวลาในการทำ 20 นาที

4.2 ทักษะการอ่าน

ข้อสอบ (Test) แบบปรนัย 4 ตัวเลือก (multiple choice) เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก วัดความเข้าใจในการอ่าน ประกอบด้วยข้อคำถามที่อ่านแล้วจับใจความ 1 ข้อ สรุปความ 2 ข้อ วิเคราะห์ความ 1 ข้อ ตีความ 5 ข้อ ประเมินค่า 1 ข้อ ใช้เวลาในการทำ 20 นาที

5. การวัดและประเมินผล (Assessment Procedure)

5.1 จุดประสงค์

- 5.1.1 ฟังเรื่องที่เป็นสารคดี และบันเทิงคดี แล้วจับใจความได้
- 5.1.2 อ่านเรื่องที่เป็นสารคดี และบันเทิงคดีแล้ว วิเคราะห์ ตีความ และแสดงความคิดเห็นได้

5.2 วิธีการ

- 5.2.1 สอบทดสอบการฟังเป็นรายบุคคล
- 5.2.2 สอบทดสอบการอ่านเป็นรายบุคคล

5.3 เครื่องมือ

5.3.1 ทักษะการฟัง

ข้อทดสอบ (Test) แบบปรนัย 4 ตัวเลือก (multiple choice) เป็นแบบทดสอบปรนัยสี่ตัวเลือก วัดความเข้าใจในการฟัง ประกอบด้วย ข้อคำถามที่ฟังแล้วจับใจความ 4 ข้อ สรุปความ 2 ข้อ วิเคราะห์ความ 1 ข้อ ตีความ 2 ข้อ แสดงความคิดเห็น 1 ข้อ ใช้เวลาในการทำ 20 นาที

5.3.2 ทักษะการอ่าน

ข้อทดสอบ (Test) แบบปรนัย 4 ตัวเลือก (Multiple choice) เป็นแบบทดสอบปรนัยสี่ตัวเลือก วัดความเข้าใจในการอ่าน ประกอบด้วยข้อคำถามที่อ่านแล้วจับใจความ 3 ข้อ สรุปความ 3 ข้อ วิเคราะห์ความ 2 ข้อ ตีความ 1 ข้อ แสดงความคิดเห็น 1 ข้อ ใช้เวลาในการทำ 20 นาที

5.4 เกณฑ์

ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

ตัวอย่างแบบทดสอบทักษะการฟัง

Listening Test

Living Abroad: David's story.

David Skeet was born in New Zealand. He's now living in Vietnam. We asked him, "How did you end up living in Hanoi?"

David: Well, it's a long story! Before I came here, I spent three years working for a small company in Bangkok while I finished doing my masters degree in marketing. To be honest, I wasn't planning on leaving or anything but one day, I happened to be in the office and one of the maintenance men was reading the newspaper.

He knew I was considering going to Vietnam someday-you see, my mother's Vietnamese and I've always been interested in the culture and everything-and any way, he leaned over and said, "David, this seems to be the perfect job for you. Check it out."

I looked at the ad and I remember thinking, "Should I bother to apply?" But I decided to go for it and even though I didn't expect to get it and to make a long story short, I got the job! The company offered to transfer me to Vietnam and they agreed to pay for Vietnamese lessons. I started working here two months later, the rest is history.

I mean, I miss living in Thailand but you can't have it both ways I guess. Actually, I can't imagine living anywhere else now!

Directions : Listen to the CD and choose the best alternative, a., b., c. or d..

(Items 1-10)

1. What's the main topic of the story?

a. Missing Bangkok	b. Living in Hanoi
c. Living abroad	d. Leaving Thailand
2. Where was David born?

a. Thailand	b. Vietnam
c. England	d. New Zealand
3. before leaving Thailand, how long did David work there?

a. Three years	b. Five years
c. Two years	d. Four years
4. In Bangkok, David worked for _____ .

a. Channel seven	b. a marketing company
c. a furniture company	d. a sales company
5. What subject was David doing for a 'masters'?

a. Travel and tourism	b. Vietnamese language
c. History	d. Marketing

ตัวอย่างแบบทดสอบทักษะการอ่าน

Reading Test

Part 1

Directions: Read the following passage and answer the questions. (Items 1-5)

Baring Norwegian Secrets

Seven percent of Norwegian men and six percent of women wear the same pair of undies for at least a whole week before changing to a fresh pair, according to a new poll just released in Norway.

Norwegians with a high level of education change their underwear less often than those with a lower level of schooling, the survey of 1,000 Norwegians conducted by polling institute ACNielsen showed. However, 65 percent of those questioned say they pull on fresh pair once a day, while four percent say they change twice a day.

Those least likely to change their knickers are in the 41-50 age range, while 18-to-30 year-olds are the most fastidious, with 73 percent changing daily. Single men are also more likely to put on clean skivvies than those in relationship.

Eleven percent of Norwegians change their underwear two to three times a week and 18 percent do so four to six times a week.

- Agence France-Press

1. What is the main idea of the article?
 - a. How often Norwegians buy underwear.
 - b. How often Norwegians change underwear.
 - c. How dirty Norwegians are.
 - d. Norwegians don't like changing underwear.

2. The phrase 'those in relationship' refers to _____.
 - a. married men
 - b. married women
 - c. single men's girlfriends
 - d. single women

3. ... and 18 percent' do so' four to six times a week. What does 'do so' refer to?
 - a. put on underwear
 - b. clean underwear
 - c. change underwear
 - d. buy new underwear

4. According to the article, which group changes their underwear **least** often?

- a. single men b. 18-30-year-olds
c. 41-to-50-year-olds d. low educated men

5. Which of the following words does **NOT** mean ‘underwear’?

- a. undies b. knickers
c. skivvies d. Nighties

(อ้างอิงจาก แนวการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นมัธยมศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551)

แบบประเมินเชิงคุณภาพ

เกณฑ์การประเมินการอ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศและโฆษณา

1. ความถูกต้องในการอ่าน คะแนนมี 4 ระดับ

- ระดับคะแนน 4 หมายถึงว่า สามารถอ่านได้ถูกต้องทั้งหมด
ระดับคะแนน 3 หมายถึงว่า สามารถอ่านได้เกือบถูกต้องทั้งหมด ผิดไม่เกิน 3 คำ
ระดับคะแนน 2 หมายถึงว่า สามารถอ่านได้ ผิดไม่เกิน 5 คำ
ระดับคะแนน 1 หมายถึงว่า พยายามอ่านได้บ้าง ผิดมากกว่า 5 คำ

2. น้ำเสียง การเว้นวรรคตอน คะแนนมี 4 ระดับ

- ระดับคะแนน 4 หมายถึงว่า สามารถอ่านชัดเจน สื่อความรู้สึกของเรื่องที่อ่านได้ดี
ระดับคะแนน 3 หมายถึงว่า สามารถอ่านได้ชัดเจน สื่อความรู้สึกของเรื่องที่อ่านได้พอใช้
ระดับคะแนน 2 หมายถึงว่า สามารถอ่านได้ค่อนข้างชัดเจน แต่ค่อนข้างช้า ยังสื่อความรู้สึกของเรื่องได้ไม่ชัดเจน
ระดับคะแนน 1 หมายถึงว่า พยายามอ่านได้บ้าง น้ำเสียงเบา ไม่ชัดเจน ไม่สามารถสื่อความรู้สึกของเรื่องได้ชัดเจน

3. มีความมั่นใจในการใช้ภาษา คะแนน มี 4 ระดับ

- ระดับคะแนน 4 หมายถึงว่า มีความมั่นใจในการอ่านดี เตรียมตัวมาดี มั่นใจตนเอง
ระดับคะแนน 3 หมายถึงว่า มีความมั่นใจในการอ่านพอใช้ เตรียมตัวมาอย่างดี แต่ยังประหม่า
ระดับคะแนน 2 หมายถึงว่า ยังไม่ค่อยมีความมั่นใจเท่าที่ควร มีการเตรียมตัวมาพอใช้
ระดับคะแนน 1 หมายถึงว่า ขาดความมั่นใจในตนเอง เตรียมตัวมาบ้าง แต่ไม่มากนัก

เกณฑ์การประเมินการพูด

	เนื้อหา	5	3	1
1	การกล่าวถึงจุดประสงค์ในการพูด	จุดประสงค์มีความชัดเจน และทำให้ผู้ฟังสนใจ	มีจุดประสงค์ชัดเจน	จุดประสงค์ไม่ชัดเจน
2	องค์ประกอบของเนื้อหา	เนื้อหาไม่เหตุและผล มีความต่อเนื่อง ทำให้ผู้ฟังสนใจการนำเสนอตั้งแต่ต้นจนจบ	เนื้อหาไม่สอดคล้องต่อเนื่อง	ไม่มีองค์ประกอบของเนื้อหา ไม่มีความต่อเนื่อง
3	สนับสนุนให้เกิดความคิดใหม่ ๆ	รายละเอียดสำคัญที่เพิ่มเข้ามาทำให้การนำเสนอ น่าสนใจ และมีมิติ รายละเอียดทำให้มีการเชื่อมโยงกันระหว่างผู้ฟังกับการนำเสนอ	ผู้พูดมีข้อมูลเพียงพอที่จะทำให้ผู้ฟังเข้าใจและคาดคะเนเกี่ยวกับเรื่องที่จะพูดได้	ไม่มีรายละเอียดเพียงพอที่จะสนับสนุนความคิดหลัก
4	เรื่องราวและตัวอย่างเป็นเนื้อหาเดียวกัน	เรื่องราวและตัวอย่างสัมพันธ์กัน ทำให้ผู้ฟังสนใจ และทำให้ผู้ฟังมองเห็นใจความสำคัญ	เรื่องราวและตัวอย่างสัมพันธ์กับเนื้อหาของข่าวอย่างเห็นได้ชัด	เรื่องราวและตัวอย่างหายไป ไม่มีความสัมพันธ์กัน
5	มีการสรุปใจความสำคัญ	มีการนำเสนอใจความสำคัญต่างๆ และนำมารวบรวมให้เป็นข้อสรุปที่ส่งเสริมให้เกิดการอภิปรายต่อไป	ข้อสรุปได้มาจากใจความสำคัญต่าง ๆ	การรายงานข่าวจบโดยไม่มีสรุป
6	การนำเสนอตระหนักถึงความต้องการของผู้ฟัง	ผู้พูดเลือกใช้ภาษาตัวอย่าง และสื่อ ทำให้ผู้ฟังเกิดความสนใจมากขึ้น และสัมพันธ์กับหัวข้อ	ผู้พูดเลือกใช้คำ ใช้สื่อ ยกตัวอย่าง และแสดงความกระตือรือร้นได้เหมาะสมกับหัวข้อ	การนำเสนอไม่น่าสนใจ
7	พูดโดยใช้คำศัพท์และข้อมูลอย่างชัดเจน	ใช้คำศัพท์ที่เป็นการบรรยายได้ถูกต้อง ทำให้ผู้ฟังเกิดจินตนาการ	ใช้คำศัพท์ที่ชัดเจน และหลีกเลี่ยงคำศัพท์ที่ทำให้เกิดความสับสน	ใช้คำศัพท์ติดขัดหรือไม่เหมาะสมกับหัวข้อ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อผู้พูดเอง
8	การใช้น้ำเสียงความเร็วและระดับเสียงในการนำเสนอ	ผู้พูดใช้น้ำเสียง ความเร็ว และระดับ เสียงเน้นให้เห็นใจความสำคัญ และทำให้ผู้ฟังตั้งใจฟัง	ผู้พูดไม่ทำเสียงรบกวนการพูด หลีกเลี่ยงการใช้กริยาทางกายที่ไม่เหมาะสม และใช้น้ำเสียงและระดับความเร็วที่สม่ำเสมอในการนำเสนอ	ผู้พูดทำเสียงรบกวนการนำเสนอ และความเร็วและระดับเสียงไม่เหมาะสม
9	การนำเสนอมีการใช้ความคิดและคำศัพท์ที่ซับซ้อน	ความหลากหลายของโครงสร้างทางภาษา และการเลือกใช้คำศัพท์ทำให้ผู้ฟังสนใจ มีการให้ตัวอย่างและคำอธิบายที่หลากหลาย	โครงสร้างทางภาษา และการใช้คำศัพท์มีความหลากหลาย หลีกเลี่ยงการนำเสนอความคิดซ้ำ ๆ	โครงสร้างทางภาษาและการใช้คำศัพท์ซ้ำๆ ทำให้ไม่น่าสนใจ

	เนื้อหา	5	3	1
10	ทำให้ผู้ฟังรู้สึกผ่อนคลาย	มีการสบตาผู้ฟัง มีการใช้สื่อและภาษากาย ทำให้เห็นความตั้งใจ และความน่าสนใจของผู้พูด นำผู้ฟังตลอดการนำเสนอ	สบตาผู้ฟัง ใช้สื่อ และภาษากายอย่างเป็นธรรมชาติ และราบรื่น	ไม่สบตาผู้ฟัง ไม่ใช้ภาษากาย ผู้พูดอ่านบทในการนำเสนอ

เกณฑ์การให้คะแนนงานเขียน

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนัก ความ สำคัญ	คะแนน รวม
เนื้อหา	เขียนบรรยายความรู้สึกรู้สึกและแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผลครอบคลุมหัวข้ออย่างสมบูรณ์	เขียนบรรยายความรู้สึกรู้สึกและแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผลครอบคลุมหัวข้อเป็นส่วนใหญ่	เขียนผิดบ้างและไม่ครอบคลุมเนื้อหา	เขียนผิดมากและให้ข้อมูลน้อย	2	8
คำศัพท์สำนวนและโครงสร้างภาษา	ใช้คำศัพท์สำนวนและโครงสร้างภาษาถูกต้องเหมาะสมและหลากหลาย	ใช้คำศัพท์สำนวนและโครงสร้างภาษาถูกต้องเหมาะสม	ใช้คำศัพท์สำนวนและโครงสร้างภาษาแบบง่าย ๆ และมีข้อผิดพลาด	ใช้คำศัพท์สำนวนและโครงสร้างภาษาแบบง่าย ๆ และมีข้อผิดพลาดมาก	2	8/
องค์ประกอบของงานเขียน (มีเหตุผลประกอบ)	องค์ประกอบของการเขียนแสดงให้เห็นความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องมีเหตุผลประกอบที่น่าสนใจมาก	องค์ประกอบของการเขียนสัมพันธ์ต่อเนื่องมีเหตุผลประกอบน่าสนใจ	องค์ประกอบของการเขียนนำเสนอแต่ขาดความสัมพันธ์ต่อเนื่องและเหตุผลประกอบ	ขาดองค์ประกอบของการเขียนและไม่มีเหตุผล	1	4
รวม					5	20

เกณฑ์การประเมิน

16 – 20

ดีมาก

11 – 15

ดี

6 – 10

พอใช้

0 – 5

ปรับปรุง

(อ้างอิงจาก แนวการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน)

สรุป

การประเมินผลทางภาษา เป็นการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประเมินทั้งความรู้ คือ เนื้อหาทางภาษาประกอบด้วย เสียง คำศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ ประเมินทั้งความสามารถหรือประสิทธิภาพ คือ ทักษะในการนำความรู้ไปใช้ การเลือกใช้ภาษา ได้เหมาะสมสอดคล้องกับความคิดและสถานการณ์ และประเมินขอบเขตของการใช้ภาษา นั่นคือ สมรรถนะในการสื่อสาร ทักษะการรู้จักปรับตนของนักเรียนในสถานการณ์สื่อสาร โดยดูจากสมรรถนะทางภาษา ภาษาศาสตร์ สังคมและวัฒนธรรม การเรียบเรียงถ้อยคำ และกลวิธีการสื่อสาร โดยมีการประเมิน 3 แบบด้วยกัน คือ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ผู้สอนดำเนินการเมื่อถึงปลายทางการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลเพื่อการปรับปรุง พัฒนา และการวัดและประเมินผลตนเอง

แบบประเมินเชิงคุณภาพ เป็นตัวอย่างเกณฑ์การประเมินเชิงคุณภาพ ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในทักษะด้านต่าง ๆ ทั้งฟัง พูด อ่านเขียน เพื่อเป็นแบบอย่างในการประเมินให้เป็นมาตรฐานเดียวกันและตรงตามตัวชี้วัดในด้านต่าง ๆ

หลังจากศึกษาเนื้อหาสาระเรื่องที่ 5 แล้ว โปรดปฏิบัติใบงานที่ 5

ใบงานที่ 1

ชื่อหลักสูตร TEPE-2109: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้สอนระดับ
มัธยมศึกษา

ตอนที่ 1 หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง ให้ศึกษาตัวชี้วัดที่กำหนดให้แล้วออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยการเติมข้อความ
ลงในตาราง 1 และตาราง 2

1. ตัวชี้วัดที่กำหนดให้ ต. 2.2 ม.4-6/1 อธิบาย/ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
โครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและ
ภาษาไทย

ตาราง 1

ตัวชี้วัด	K	P			
		L	S	R	W
ต. 2.2 ม.4-6/1 อธิบาย/ เปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย					
A					

ตาราง 2

ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การ เรียนรู้	การวัดและ ประเมินผล	กิจกรรมการเรียนรู้
	ต. 2.2 ม.4-6/1 อธิบาย/ เปรียบเทียบ ความแตกต่างระหว่าง โครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำ พังเพย สุภาษิต และบท กลอนของ ภาษาต่างประเทศและ ภาษาไทย			
A				

กิจกรรมที่ 2

ชื่อหลักสูตร	TEPE-2109: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้สอนระดับมัธยมศึกษา
ตอนที่ 1	หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
คำชี้แจง	ให้ศึกษาตัวชี้วัดที่กำหนดให้ แล้วออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด

1. ตัวชี้วัดที่กำหนดให้ คือ ต 2.1 และ ต 4.1 ม.1-3 ให้ศึกษาความแตกต่าง ความสอดคล้อง แล้วออกแบบการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 3

ชื่อหลักสูตร TEPE-2109: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้สอนระดับมัธยมศึกษา

ตอนที่ 1 หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ให้ศึกษาตัวชี้วัดที่กำหนดให้ แล้วออกแบบการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

1. ตัวชี้วัดที่กำหนดให้ คือ ต.4.1 ม.1-3 และ ม.4-6 ให้ศึกษา เปรียบเทียบรูปแบบประโยค แล้วออกแบบ ยกตัวอย่างประโยคตามตัวชี้วัดที่กำหนดให้

ตารางที่ 1

ตัวชี้วัด	K	P			
		L	S	R	W
ต. 4.1 ม.1-3 อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยคในสถานการณ์ต่าง ๆ ในสังคมของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย					
A					

ตารางที่ 2

ตัวชี้วัด	K	P			
		L	S	R	W
ต. 4.1 ม.4-6 อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยคในสถานการณ์ต่าง ๆ ในสังคมของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย					
A					

ใบงานที่ 2

ชื่อหลักสูตร TEPE-2109: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้สอนระดับ
มัธยมศึกษา

ตอนที่ 2 การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง ให้ผู้เข้ารับการอบรมตอบคำถามต่อไปนี้

1. ท่านจะมีแนวทางการบูรณาการสอนอย่างไร ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะทั้ง 4 ด้าน ทั้ง การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 2

ชื่อหลักสูตร TEPE-2109: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้สอนระดับ
มัธยมศึกษา
ตอนที่ 2 การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
คำชี้แจง ให้ผู้เข้าอบรมตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. จงยกตัวอย่างวิธีและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ
KWL สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบงานที่ 3

ชื่อหลักสูตร รหัส TEPE-2109: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้สอนระดับ
มัธยมศึกษา

ตอนที่ 3 การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง ให้ผู้เข้าอบรมตอบคำถามต่อไปนี้

1. ให้ออกแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพร้อมทั้งยกตัวอย่าง ระดับชั้น ม. 4 โดยใช้
ลำดับชั้นความคิดของ Barrette

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 2

ชื่อหลักสูตร รหัส TEPE-2109: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้สอนระดับมัธยมศึกษา

ตอนที่ 3 การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

คำชี้แจง ให้ผู้เข้าอบรมตอบคำถามต่อไปนี้

1. ให้ยกตัวอย่างบทสนทนาตามลำดับชั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม Barrett's taxonomy ในระดับชั้น ม.3

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 3

ชื่อหลักสูตร รหัส TEPE-2109: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้สอนระดับ
มัธยมศึกษา

ตอนที่ 3 การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด

คำชี้แจง ให้ผู้เข้าอบรมตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. ให้อีกตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม Barrett's taxonomy โดยใช้ตัวชี้วัด ต 4.2
Career การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบงานที่ 4

ชื่อหลักสูตร รหัส TEPE-2109: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้สอนระดับมัธยมศึกษา

ตอนที่ 4 การจัดการเรียนรู้ตามแนววรรณฐาน (Genre Based Approach)

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง ให้ผู้เข้าอบรมตอบคำถามต่อไปนี้

ให้ศึกษาตัวชี้วัดมาตรฐาน ต. 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการเขียน โดยใช้วรรณลักษณะด้านใดก็ได้ในการเขียน และบอกจุดสำคัญของเนื้อเรื่องว่าต้องการสื่ออะไรให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่ต้องการนำเสนอ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 2

ชื่อหลักสูตร TEPE-2109: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้สอนระดับมัธยมศึกษา

ตอนที่ 4 การจัดการเรียนรู้ตามแนววรรณฐาน (Genre Based Approach)

คำชี้แจง ให้ผู้เข้าอบรมตอบคำถามต่อไปนี้

ให้ยกตัวอย่างวรรณลักษณะของภาษา ตามรูปแบบที่ให้มา 3 หัวข้อ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบงานที่ 5

ชื่อหลักสูตร TEPE-2109: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้สอนระดับ
มัธยมศึกษา

ตอนที่ 5 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง ให้ผู้เข้าอบรมตอบคำถามต่อไปนี้

1. การประเมินผลทางภาษา มีการประเมินกี่สมรรถนะ อะไรบ้าง แต่ละสมรรถนะสำคัญ
อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. การประเมินแบ่งออกได้เป็นการประเมินกี่แบบ อะไรบ้าง แต่ละแบบแตกต่างกัน
อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 2

ชื่อหลักสูตร TEPE-2109: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้สอนระดับมัธยมศึกษา

ตอนที่ 5 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ให้ผู้เข้าอบรมตอบคำถามต่อไปนี้

ให้ยกตัวอย่างรูปแบบการวิเคราะห์ตัวชี้วัด เพื่อออกแบบการวัดและประเมินผลตามมาตรฐาน ต. 4.1

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 3

ชื่อหลักสูตร TEPE-2109: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้สอนระดับมัธยมศึกษา

ตอนที่ 5 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ให้ผู้เข้าอบรมตอบคำถามต่อไปนี้

ให้ออกแบบประเมินเชิงคุณภาพ เกณฑ์การประเมินด้านการสนทนา และเกณฑ์การประเมินด้านการอภิปรายกลุ่ม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....